

Sutuoktinių atsigavimo metai baigėsi santuoka

(Atkelta iš 1 psl.)

Buvusi ilgametė nepilnamečių reikalų vyriausioji inspektore Audra Moisienė puikiai mena ir Daivos, ir Kęstučio šeimas. Ne vien kaip pareigūnė, bet ir kaip to paties vieno senamiesčio kvartalo gyventoja.

„Kęstučio mama Stasė buvo labai gabi, jos tėvai dėjo daug vilčių ir jos ateitį piešė gražiausiomis spalvomis. Bet ištekėjus jos gyvenimas pasikeitė, pabiro vaikai – vienas, kitas... dvyliktas. Kęstutis – priešpaskutinis. Vaikai ėjo į pasaulį, o jų tėvas vis gėrė. Šviesaus atminimo mokytoja Larisa Kunčiniene gausiai šeimai parūpino atskirą namelį Vidzgirio gatvėje, kad būtų erdviau. Bet ir jame Stasė nemokėjo tvarkytis, gal atbuko nuo nesibaigiančių rūpesčių su vaikais, o gal susirgo depresija.

Nors ji dirbo pašte, šeimoje vyravo nepritekliai, vyresnieji vaikai ėmė vagiliauti. Tai vienas, tai kitas buvo teisiamas, o mama iškviesta tik tylėdavo. Tėvas gėrė, mažai rūpinosi šeima, kartais net vaikų vardus painiojo, amžinai nežinojo, kur jie, atsakymas būdavo vienas ir tas pats – išėjo žvejoti.

Vagiliauti pradėjo ir Kęstutis. Man būdavo lengva nuspėti, kas apvogė tą ar kitą moterėlę, – jau žinojau jo braižą. Už bjaurius poelgius aš jam ir per užpakalį esu motiniškai sudavusi.

Iš tiesų ėjome ir ėjome pas Abukevičius“, – pasakoja A.Moisienė.

Daivutė augo trijų vaikų šeimoje. Buvo prižiūrėta, nors tėtis linkęs stikliuką pakilnoti. Buvo nuoširdi, maloni. Daugelis stebėjosi, kai ji su Kęstučiu tapo pora, susilaukė trijų vaikų. Dėl netinkamo gyvenimo būdo, tai yra dažnų išgertuvių, iš jų ne kartą ketinta atimti atžalas.

„Pati prašiau neatimti, nes mačiau, kad abu tėvai savuosius tikrai myli. Net policijos kapelioną egzorcistą buvome jiems pakvietę. Šis, pamenu, klausė, ar Kęstutis mylintis savo moterį. Atitarė be proto mylintis. Meilės iš tikrųjų toje šeimoje buvo ir yra. Ir darbo jie nevengė. Tik visame kame trūko patirties, kurią papras-

Daiva ir Kęstutis santuoką Alytaus miesto savivaldybės administracijos Metrikacijos skyriuje nutarė užregistruoti penktadienio popietę.

tai savo vaikams duoda tėvai. Šie žmonės jos stokojo“, – daro išvadą pašnekovė.

Šį pavasarį Daivos ir Kęstučio šeimoje įvyko lūžis – abu užsikodavo nuo alkoholio. Šia permaina džiaugiasi ir su šeima dirbantys socialiniai darbuotojai.

Myli vaikus ir stengiasi dėl jų

„Mums šie metai – atsigavimo metai. Šiandien aš drąsiai galiu savo vaikus paraginti, ką ir darau, mokytis ir jokiū būdu neiti mano keliu. Džiaugiuosi, kad jie turi gebėjimų, noriai juos tobulina ir kad neturi tokių polinkių, kokių aš vaikystėje ir jaunystėje turėjau“, – pastebi Kęstutis.

Tėvai džiaugiasi, kad vaikai teigiamai priėmė jų sprendimą susituokti. Kęstutis atvirauja, kad jam šis atsakingas momentas buvo labai jaudinantis. Metrikacijos sky-

riuje net kojos drebėjo iš jaudulio.

Kur vyko vaišės? Jaunavedžiai kukliai pasisėdėjo pas uošvius ir išvyko į savo naujus namus. Tėvų Kęstutis jau neturi, nebėra ir jų namelio Vidzgirio gatvėje. Neseniai Alytaus miesto savivaldybė skyrė dviejų kambarių butą su visais patogumais. Iki tol jie anksčiau gyveno koridorinio tipo bendrabutyje. Abukevičių, kurie jau 19 metų kartu, vestuvių dieną 18 gimtadienį šventė vyriausias sūnus. Šeima ta proga valgė šeimyninę picą, vaišinosi limonadu.

„Mums taip smagu ir linksma buvo – kaip niekada. Kaip gera į gyvenimą žiūrėti blaiviomis akimis. Jau aštuntas mėnuo esame blaivūs. Baisu net prisiminti laiką, kai kiekviena atliekama ka-peika buvo prageriama. Visko daug būta tame mūsų gyvenime. Manau, todėl, kad gyvenimo są-

lygos nuo mažens nebuvo geros.

Aš niekada darbo nevengiau. Dabar džiaugiuosi, kad darbo birža mane pasiuntė mokytis apdailininko specialybės. Esu linkęs pasikuisi, pameistrauti, statybos buvo mano pagrindinė duona. Turiu minčių ir kaip naują būstą išgražinti“, – sako prie keturiasdešimtmečio artėjantis Kęstutis.

Jo vienmetė žmona priduria esanti laiminga. Ir apgailestauja, kad per ilgai delsta.

Daivos ir Kęstučio Abukevičių

pokyčiais šiandieniniame gyvenime džiaugiasi ir Alytaus miesto savivaldybės administracijos Vaiko teisių apsaugos skyriaus vyriausioji specialistė Rima Kundrotienė: „Šioje šeimoje yra pagerėjimas. Savivaldybė, į tai atsižvelgusi, skyrė erdvesnį butą. Kai žmogus negeria, ir darbdaviai kitaip į jį žiūri.“

„Mes tikime šiais sutuoktiniais. Jie tikrai negrįš į buvusį gyvenimo ritmą. Daug ką reiškia geros gyvenimo sąlygos. Iki tol ši gausi šeima glaudėsi viename bendrabučio kambarėlyje, galima sakyti, be jokios privačios buities. Kaip tokiomis sąlygomis formuoti įgūdžius? Ankšta, nepatogu namie, tad visi iš jų bėgo ieškoti kur geriau. Dabar, kai namai jaukūs, erdvūs, juose, o ne kur kitur norėsis būti“, – įsitikinę socialiniai darbuotojai.

Visų institucijų darbuotojai, šeimą pažįstantys žmonės stengiasi geranoriškai padėti nauju gyvenimo keliu pasukusiai alytiškių porai.

„Abu jie geranoriškumo taip pat nestokoja, turi daug gerų brojų. Svarbiausia, kad myli vaikus ir stengiasi dėl jų. Tikiu, kad tas jų stengimasis dabar bus daug naudingesnis. Džiaugiuosi jų sumanymu susituokti. Kai Daiva su Kęstučiu manęs nedrąsiai paprašė jų vestuvėse būti liudininke, nedvejodama sutikau. Turbūt nepatikėčiau, nes dar kartą pasitiksliu, ar tikrai būsiu. Ir dovanų nupirkau – keptuvę sumuštiniais kepti. Didelę, juk šeima nemaža. Daivos bendraklasė gražia puokšte pasirūpino ir nealkoholinio šampano padovanojo. Norėjosi santuokos proga sutuoktinius užkrėsti gera nuotaika“, – sako A.Moisienė.

Ne vienas alytiškis tokį Daivos ir Kęstučio sprendimą prilygino kalėdiniam stebuklui.

Alytiškiai Daiva ir Kęstutis Abukevičiai, gimę ir augę beveik kaimynystėje, jau 19 metų kartu, tačiau oficialiai susituokti sumanė tik dabar, kai atsikratė žalingų įpročių. Šiam žingsniui pritarė ir trys sutuoktinių vaikai.

Zenono ŠILINSKO nuotr.